

som det, jeg havde fremsat i Folketinget, og mente, at jeg i den Henseende havde overvundet mig selv, skal jeg sige, at jeg meget gerne vilde overvinde mig selv — jeg tror i det hele taget, at det er en Kunst, som vi alle kan trænge til at øve os i —, men jeg vil dog tilføje, at jeg med lige saa stor Glæde ser paa det foreliggende Lovforslag som paa mit eget. Det er ikke det samme, men det har sine Fordele lige saavel som det andet; det har den Fordel, at det er i Overensstemmelse med den tidligere Lovgivning og anvendte de samme Udtryksformer, som er anvendte i Loven af 1902. Og i begge Tilfælde opnaas det, som har været mit Hovedformaal, nemlig at Lovgivningsmagtens Hensigt saa klart som muligt blev udtrykt ved den paagældende Paragrafs Ordlyd. Naar det ærede Medlem er glad ved, at det er et andet Forslag end det oprindelige, kan jeg for mit Vedkommende sige, at jeg er glad ved, at jeg her i godt Samarbejde med alle Partier i begge Tingene har kunnet indføre en Forbedring paa to væsentlige Punkter i Loven af 30. Juni 1919, Forbedringer, der, som jeg før bemærkede, er tiltrængte.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) fremdrog et Eksempel paa, at de Lejere eller Haandværkere, som bor til Leje paa Landet i jordløse Huse eller Huse med under $\frac{1}{2}$ ha Jord, undertiden kan komme i meget vanskelige Forhold. Jeg kender det Eksempel, som det ærede Medlem fremdrog, idet den vedkommende ogsaa har gjort mig bekendt dermed, og jeg har svaret ham, at jeg var villig til at overveje hele dette Forhold. Jeg skal dog i Anledning af de Enkeltheder, det ærede Medlem fremdrog, sige, at naar en Lejer for sin egen Pung giver sig til at indføre saadanne Forbedringer i en fremmed Mands Ejendom, saa er det lidt uforsigtigt ikke at sikre sig nogen Erstatningsret. Jeg skal ikke nægte, at der kan være en Opgave for Lovgivningsmagten i saa Henseende, men naar det drejer sig om jordløse Huse, kan det ikke blive nogen Landbrugslovgivning, saa jeg er tilbøjelig til at tro, at det maa være min Kollega Indenrigsministeren, som skal beskæftige sig med en saadan Huslejelovgivning. Huslejelovgivningen har jo størst Interesse for Byerne, da den største Del af Befolkningen der bor til Leje, men paa Landet er der ganske vist ogsaa enkelte, som bor til Leje; at indføre en særlig Huslejelov for Landets Vedkommende vilde dog maaske ikke være rigtigt. — Det

ærede Medlem kom med en Bemærkning om, at jordløse Arbejdere ikke altid havde let ved at finde, som det ærede Medlem udtrykte sig, Tag over Hovedet, hvilket var uheldigt, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Landbruget er det Erhverv, som absolut byder de bedste Vilkaar i saa Henseende. Hvis vi derfor skal tage det Spørgsmaal op til Drøftelse, hvorledes man paa bedste Maade sikrer, at Arbejderne i dette Land kan faa Tag over Hovedet, saa bliver det Industriens Forhold, der skal tages op. Det er jo nemlig muligt for et Aktieselskab at opføre en Fabrik, der beskæftiger maaske 500 Arbejdere, uden at den har nogen som helst Forpligtelse til at sørge for Boliger til disse Arbejdere. Om de vil grave sig ned i Jorden eller selv opføre Huse, bliver deres egen Sag — eller rettere sagt: i Øjeblikket bliver det Stats og Kommunes Sag.

Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at udtale min bedste Tak for den velvillige og saglige Stilling, som man fra alle Sider har indtaget; dette aabner jo Udsigt til, at vi hurtigt kan faa gennemført denne haardt tiltrængte Lov.

Jensen (Aale): Jeg er ikke enig med den højtærede Landbrugsminister i, at de Kontrakter, som Landarbejderforbundet har oprettet, i mindste Maade har kunnet ændre disse Forhold. Det var jo netop herom, Striden opstod mellem Kommissionerne og Ministeriet, og jeg har udtalt min Tak overfor Landbrugsministeren, fordi han vilde være med til at klare dette Spørgsmaal.

Naar den højtærede Landbrugsminister udtaler sin Glæde over, at det er lykkedes ved et godt Samarbejde mellem Landbrugsministeren og alle Partier at faa et godt Resultat ud af dette Lovforslag, skal jeg sige til den højtærede Minister, at hvis han ved alle de Lovforslag, han kommer med, vil være villig til at gaa med til lige saa gennemgribende Ændringer, som Tilfældet her har været, kan han være sikker paa at opnaa gode Resultater af alle sine Lovforslag.

Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans velvillige Omtale af det Forhold, jeg har fremdraget, men jeg er ikke ganske enig med ham i, at det er uforsigtigt af de Folk at foretage en Forbedring af anden Mands Hus uden at sikre sig imod, at de bliver sagt ud temmelig hurtigt. Det er et Forhold, som har bestaaet i lange Tider, i de paagældendes